

Μια περιπέτεια στην καραντίνα!

Μένουμε Σπίτι!

Όλοι σε καραντίνα!

Η **Αφροδίτη** ήταν ένα όμορφο, ψηλό κορίτσι, με πράσινα μάτια και καστανά μαλλιά. Φορούσε ένα άσπρο φόρεμα με κόκκινες βούλες και κίτρινες ρίγες. Ακόμη είχε ένα ζευγάρι μαύρες μπαλαρίνες.

Το μόνο που έκανε αυτές τις μέρες καραντίνας ήταν βουτιές μέσα σε όλων των ειδών τα βιβλία, όπως λογοτεχνικά, αστυνομικά, επιστημονικής φαντασίας, μυθιστορήματα, περιπέτειας ακόμα και παιδικά!

-Τρία βιβλία την ημέρα τη βαρεμάρα την κάνουν πέρα!
έλεγε στην μαλιαρή, άσπρη γάτα της. Ναι, καλά καταλάβατε. ΤΡΙΑ βιβλία την μέρα!

Οι φίλοι της την έπαιρναν κάθε μέρα τηλέφωνο, είτε κανονικό, είτε βιντεοκλήση. Η **Αφροδίτη** όμως ούτε που το άκουγε για να απαντήσει. Ήταν αφοσιωμένη στο διάβασμα.

Με αυτό το ρυθμό ήταν λογικό να τελειώσει όλα τα βιβλία του σπιτιού της και μιας δεν ήταν ανοιχτά τα μαγαζιά, αποφάσισε να μιλήσει με τους φίλους της.

Πήρε μία φορά, πήρε δύο φορές, πήρε τρεις φορές αλλά τίποτα. Κανένας δεν απάνταγε. Τότε ήταν που κατάλαβε πως της είχαν θυμώσει.

Ένα μεσημέρι η γάτα της, η **Φλοκατούλα**, βρήκε ανοιχτό ένα παράθυρο και πήδηξε έξω. Δυστυχώς δεν ήταν κανείς εκεί για να το δει. Το βράδυ όταν ήταν η ώρα του ύπνου κατάλαβαν ότι έλειπε από το κρεβάτι της, κάτι ασυνήθιστο για αυτήν.

Εκείνη την στιγμή η **Αφροδίτη** και η οικογένειά της βγήκαν στην γειτονιά και έψαχναν. Όμως επικρατούσε παντού σκοτάδι, δεν έβλεπαν ούτε την μύτη τους και γύρισαν στο σπίτι.

Το πρωί έφτιαξαν αγγελίες και τις κόλλησαν παντού. Τις είδε και ο **Άκης**, ένας «φίλος» της **Αφροδίτης**. Βρήκε και άλλα παιδιά και τους είπε:

-Αν βρείτε την **Φλοκατούλα** να την πάτε σε ένα καράβι μαζί με άλλα ζώα και αφήστε την στον ωκεανό! Δυστυχώς έτσι και έγινε!

Για καλή τους τύχη όμως το καράβι των ζώων με ένα μαγικό τρόπο στερεώθηκε πάνω σε ένα βράχο, αντί να καταλήξει στον ωκεανό. Το κακό όμως ήταν ότι αν τα ζώα κουνιόντουσαν έστω και λίγο, το καράβι θα έπεφτε πάνω στις πέτρες και θα τσακιζόταν μαζί με αυτά!

Εν τω μεταξύ η **Αφροδίτη** έψαχνε περίπου ένα ολόκληρο μήνα.

- **Φλοκατούλα, Φλοκατούλα** πού είσαι κορίτσι μου; φώναζε κάθε λίγο και λιγάκι, μα δε γινόταν τίποτα! Ούτε ένα στοιχείο για να την βρει!

Δε μπορούσε να κάνει κάτι άλλο. Έτσι κλείστηκε στο δωμάτιό της και άρχισε να κλαίει. Τίποτα δεν μπορούσε να την παρηγορήσει.

Το μάθανε και τα παιδιά που είχαν διώξει την **Φλοκατούλα** και μετανιώσαν.

Μια μέρα βρήκαν την **Αφροδίτη** στο δρόμο και της είπαν τι έκαναν. Αντί όμως να τους φωνάξει, έτρεξε, νοίκιασε ένα καράβι μαζί με τον **Άκη** και την παρέα του και πήραν την διαδρομή που είχαν κάνει τα ζώα.

Ύστερα από δύο ώρες είδαν το καράβι πάνω στον τεράστιο βράχο.

- Δεν μπορούμε να κατεβάσουμε το καράβι μόνοι μας. Χρειαζόμαστε βοήθεια! είπε ο **Άκης**.

Κανένας δε μιλούσε.

- Το βρήκα! Θα φωνάξουμε όσους περισσότερους ανθρώπους ξέρουμε! είπε η **Ανδριάννα**, ένα κορίτσι.

- Ναι, αλλά δεν μπορούμε να πηγαινοερχόμαστε. Πρώτον θα μας πάρει πάρα πολλές ώρες γιατί δεν χωράν όλοι οι άνθρωποι στο καράβι και πρέπει να κάνουμε πολλές διαδρομές. Δεύτερον δεν

Θα μας φτάνουν τα καύσιμα. Ούτως ή άλλως το καράβι το έχουμε νοικιάσει. Το ξέχασες; τους υπενθύμισε η **Αφροδίτη**.

Σκέφτηκαν όλοι για λίγο. Ξαφνικά ο **Άκης** έσκισε την ησυχία λέγοντας:

- Θα κάνουμε σήματα!
- Τι θα πούμε; ρώτησε ο **Δημήτρης**.
- SOS. Θα το γράψουμε με καπνό! Του απάντησε.
- Και πού θα τον βρούμε; έκανε πάλι ερώτηση ο **Δημήτρης**.

-Τον έχω στην τσέπη μου. Πριν φύγουμε πήρα για καλό και για κακό. Απάντησε εκείνος.

-Τι περιμένουμε τότε; Πάμε! είπε αποφασιστικά η **Αφροδίτη**. Χωρίς να χάσουν καιρό πήραν τον καπνό και έκαναν σήματα. Τότε άρχισε να έρχεται ο κόσμος.

-Τι συμβαίνει; ρώτησε ένα **κύριος**.

-Χρειαζόμαστε βοήθεια. Τα ζώακια μας κόλλησαν πάνω στο βράχο. Μπορείτε να μας βοηθήσετε να τα κατεβάσουμε; Είπαν τα παιδιά με μια φωνή.

-Εντάξει. Ελάτε όλοι να τους βοηθήσουμε! φώναξε σε όλους τους ανθρώπους ο **κύριος**.

Μια και δυο, σπρώχνοντας από 'κει, σπρώχνοντας από 'δω κατάφεραν να κατεβάσουν όλοι μαζί τα ζώα. Έτσι τουλάχιστον νόμιζαν.

-Μα πού είναι η **Φλοκατούλα**; Ρώτησε η **Αφροδίτη**.
-Να την. Κρέμεται από την άκρη του καραβιού, είπε ο **κύριος**.

-Πρέπει να την πιάσω. είπε η **Αφροδίτη** και άρχισε να σκαρφαλώνει το καράβι.

Μα η **Φλοκατούλα** δεν κρατήθηκε καλά και... έπεσε! Η **Αφροδίτη** την έπιασε λίγο μα έπεσε και εκείνη, ευτυχώς στην θάλασσα. Κολυμπώντας έφτασαν στην στεριά, λίγο τραυματισμένες.

-**Φλοκατούλα**, έλα να πάμε σπίτι.

Ακούστηκαν κάτι νιαουρίσματα.

-Τι έγινε; ρώτησε ο **Άκης**.

-Η **Φλοκατούλα** έκανε φίλους και θέλει να μείνει μαζί τους. Συμφωνήσαμε να μείνουν κάπου πιο κοντά και εγώ θα έρχομαι τρεις φορές την εβδομάδα να την βλέπω, είπε η **Αφροδίτη**.

Έτσι όλοι πήγαν στα σπίτια τους και ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!!!

Λυδία- Μαρία Μασούρα, Θεοδώρα- Μαρίνα Λιναρδάτου Δ2